

SCENEBLOG

anmeldelser, forømtaler, reportager og interviews

MAIREAD // Why Not Theatre Company, på Sorte Hest

[22. februar 2019](#) / [Sceneblog](#) / [ANMELDELSER](#)





"All I ever did, was listening to you!"

Når løver bliver spærret inde i små bure, vandrer de hvileløst rundt til de bliver vanvittige. På samme måde er de fire karakterer i MAIREAD ufrivilligt indespærrede i fire alt for små celler, adskilt af betonvægge, men alligevel i stand til at høre hinandens stemmer. Og det gør dem vanvittige.

For hvordan er de endt der? Og hvorfor er de der?

Alle kender åbenbart Mairead, som sidder i et af rummene, så det er nærliggende at tænke at hun er grunden. Men er hun det? Eller er hun mere end det? De fire forsøger at rekonstruere hvordan de er havnet der, men ingen kan huske noget, og som tiden går, finder de ud af sammenhænge som ikke var kendte hidtil – ikke for alle i hvert fald.

Scenen er inddelt med streger på gulvet, som viser deres celler, og Mairead, hendes eksmand Peter, hendes elsker Noah, samt kvinden Kate, er dermed spærret inde i celler der minder om 60'ers eksperimentet med myrerne, der ikke tør overskride den sorte cirkel tegnet om dem, og dermed føler sig indespærret.



"Just because you are miserable, we all have to be miserable!"

Handler det om hævn? Fra hvis side? Og hvem har anbragt dem der? Fire personer der råber, skriger og skælder hinanden ud – uden på noget tidspunkt at kigge på nogen af de andre. Det handler om uforløste følelser, indestængt vrede, narcissisme, og en stigende desperation der tackles meget forskelligt af de fire.

Skuespillerne fra Why Not Theatre Company – Kerry Norton-Griffith, Nathan Meister, Kevin Kiernan-Molloy, og Sue Hansen-Styles – leverer i Nina Larissa Bassetts fine instruktion en både smuk og dybfølt præstation på Sorte Hest, hvor Peter Rasmussens kolde mystery-maker scenografi leverer den perfekte følelse af indespærrethed.

MAIREAD er fremragende skrevet af den unge Dansk-Serbiske Tanja Mastilo, som med en snert af indelukket suspense a lá Agatha Christie, samt provokerende uforløsthed a lá Beckett, har frembragt en inciterende intens historie, som reelt stiller spørgsmålstejn ved forskellene mellem myrer, løver og mennesker. En lille ny klassiker er født.

foto: Aleksandar S. Mastilo